

Předkládaná práce je přehledovou studií, zaměřenou na kriminalitu jako na jednu z forem sociální patologie, její výskyt ve městě a prevenci na místní úrovni. Všímá si společensky negativních jevů, které jsou v rozporu s uznávanými společenskými hodnotami či platnými právními normami. Šíře a složitost příčin a podmínek jejich vzniku a vývoje si vyžaduje interdisciplinární, koncepční a systémové řešení této problematiky. Větší pozornost je v práci věnována architektonickému plánování prostředí jako prostředku bezpečnosti. Důraz je kladen na prevenci sociálně patologických jevů, na omezování a zmírňování faktorů, které vedou k sociálně patologickému chování. Úkolem prevence je chránit občany, resp. společnost před sociálně patologickými jevy, zmapovat je a dostat pod kontrolu. V rámci práce se ukázalo, že hl.m.Praha jako příklad velkoměsta, které dokázalo v poměrně krátké době vybudovat systém prevence kriminality. Základem preventivního systému je vytvořit síť programově, komunikačně a koncepčně propojených odborných pracovišť, aby bylo možné reagovat na celé spektrum sociálně patologických jevů a zajistit preventivní aktivity v oblasti primární, sekundární i terciární prevence. Současná koncepce Prahy je teoreticky vyhovující, ale prakticky stále skýtá řadu možností, jak organizaci práce zlepšit. V posledních letech úroveň kriminality v metropoli obecně klesá, což je hlavní důkaz efektivity preventivních postupů.